

LLÄPS

Leuvanjoen kyläutiset netissä 2/2009

Järisyttävät uutiset kylältämme!

Haloo Leuvanjoki, Eurooppa, Oulu, Yli-Ii. Kuten täällä Leuvanjoen toiminnallisen kyläalueen laitamilla on tapana, laitetaan osoitteeseen paikannimet suurimmasta alkaen. Siksipä, hyvät kotimaiset lukijamme, aloitimme palstamme täten ja näin! Ulkomaankirjeenkaihtajanne lähettää selkokieliset uutiset täältä raja-alueelta kerran jonkin ajan kuluessa, ja tuo ajankulu on nyt!

Kuten herkkähipiäisimmät varmaan huomasivat, tapahtui kylällämme maanjäristys heinäkuun 1. päivänä. Seisontagraafinen käyrä näytti yläviistoon 5.6 asteen lukemia Richterin asteikolla. Voin omasta kokemuksesta kertoa, jos ette omakohtaisesti sattuneet sitä huomaamaan, että tuossa asteessa sänkykin heiluu jo kehdonomaisesti, mutta lapsuusajan kehtoon verrattuna tämä keinuminen vain herätti, ei suinkaan nukuttanut... Kerrostalon yläkerroksissa tuo keinuminen vielä korostui. Ihmeelliseltä tuntuu ajatella, kuinka valtavat voimat vaaditaan että sata kilometriä kalliota heiluu kevyesti kuin kehtoa heiluttelisi. Seuraavana päivänä tapahtui

jälkijäristys, joka oli vain 5 Richteriä. Sitä ei moni edes huomannut. Richterin asteikko on kymmenkertainen logaritmi, joten yhden asteen ero vastaa kymmenkertaista voimakkuutta. Vahinkoja ei tietävästi aiheutunut, vaikka juuri tämä samainen kylänreunus joutui vuosi sitten sen suuren järistyksen jalkoihin. Toki useat ihmisistä ryntäsivät ulos hädissään, vielä muistaen vuoden takaisen tuhon aiheuttajan, mutta suurin osa vain jatkoi uniaan, olihan kello vasta 2 yöllä.

Elämä on täällä entisissä uomissaan, rakennusbuumi on valtava, länsimaiden lamasta ei täällä Leuvanjoella ole tietoaakaan. Paikallinen kyläyhdistys on pukannut markkinoille valtavasti rahaa, joka pitää kulutuksen nousussa ja talouden kasvussa. Kauppa käy täällä kuin ennenkin.

Kaipa se käy siellä emäpitäjässäänkin! Ja ilmeisesti vielä on kylätalokin pystyissä järistyksistä huolimatta...

Läheittää faksilla nöyrin täystoimittajanne täältä sinne.

Vielä virtaa Leuvanjoki alavirtaan ja sammet kiiskittää kalastajia.

Pääkirjoitus:

Kesimisen aika on alkanut Leuvanjoella! Sitä pitää juhlia!!

Jee!!!!

Huraa!!!

No...siinähan sitä jo olikin...

Nauttikaa jo perinteikkäästä nettilehdestämme, tämä on jo joskuinkamones numero. Sivuja tulee lisää juttujen mukana.

Lehtemme kaipaa avustajia/ kolumnisteja. Ottakaa yhteyttä tai lähettäkää juttuvinkkejä/juttuja sähköpostiimme..

Terveisiä ja onnittelut ja osanotot...

Nöyrin ulkomaantoimittajanne on kuullut muitakin järisyttäviä uutisia emopitäjästänne. Kuuleman mukaan kuulostaa näyttävän siltä, että kuitenkin joudumme ottamaan, sen paljon kopua herättäneen kuulemisrumban jälkeen, vielä taaksemme muutakin kuin Euroopan Yhteisön; nimittäin Oulun kaupunki haluaisi liittyä kyläyhteisöömme, ja on nöyrimmästi anonut lupaa siirtää epävakaan taloutensa Leuvanjoen asukkaiden leveille harteille.

Aikomuksenaan on ilmeisesti ulottaa palstaviljelyalueensa kylämme laajoille aukeille saakka.

Epävarmana siitä, pitäisikö tässä tilanteessa onnitella vai ottaa osaa, toimittajanne vetäytyy ottamaan osaansa paikallisen panimon sammiosta. Täältä kaukaa on vaikea muuta kuin toivottaa onnea Oululle ja oululaisille, teitte hyvän valinnan!! Seuraavaksi tapaamme ilmeisestikin Suomen uusimmalla ja viimeisimmällä asutusalueella, Leuvanjoella. Hymyillään kun talikoidaan

Näkymä entisen Oulun, tulevan Leuvanjoen, maantieteelliseen keskusta, etualalla Letuaari.

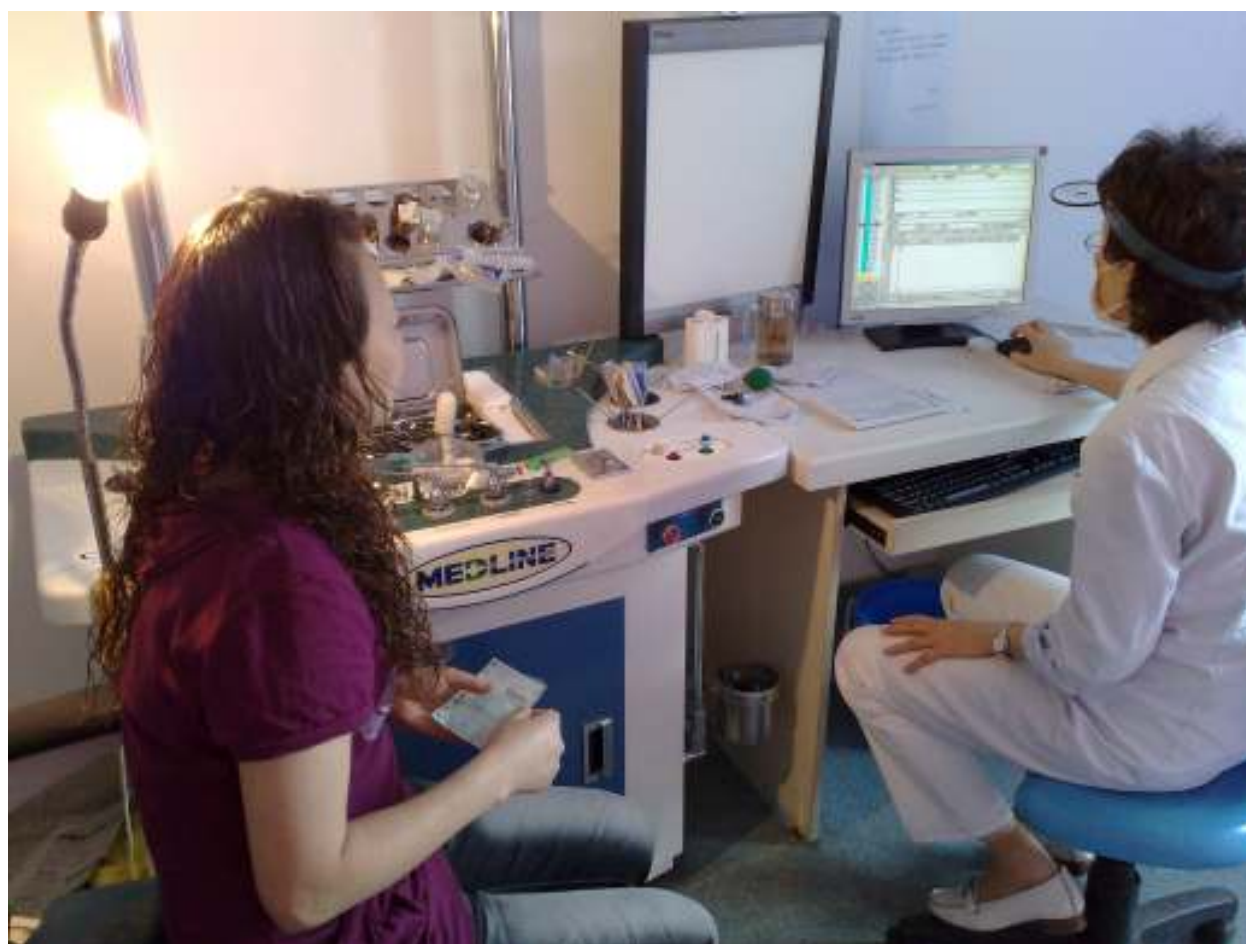
Sairaanhoitopiirit yhdistyvät!

Sairaanhoidon tasosta ollaan puhuttu siitä asti kun ensimmäinen taso kuoli hoitovirheeseen. Polemiikka on herättänyt eniten se että ne joilla olisi eniten sanottavaa, siis omakohtaista kokemusta, ovat ehtineet kuolla ennen lausunnon antamista. Hoitojonot vain säilyvät entisen pituisina uhkasakoista huolimatta, ja kukainenkin sairaanhoitopiiri vain nakkelee niskojaan päivittäisen taukovoimistelun aikana. Kukaan ei tunnu saavan aikaan jotakin oikeaa joka oikaisisi asiat oikeiksi, siis ei-vääriksi.

Nyt vaaditaan kymmenien tuhansien ihmisten kokoisia piirejä, jotta palvelut voitaisiin säilyttää lain vaatimalla tasolla. Tuntuu että pienemmälle

porukalle olisi helpompi tarjota tarvittavat palvelut...no, joka tapauksessa Oulun sairaapiirin kanssa on käyty neuvotteluja palvelujen yhdistämisestä, että lain vaatimukset täyttyisivät.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitten sitä, että jatkossa oulussa asuvat leuvalaiset joutuvat ulottamaan julkiset kulkuneuvoreitit Leuvanjoen keskustaan saakka päästäkseen sairaspalvelujen ulottumattomiin. Tähän astihan nuo sairaalloiset palvelut ovat puuttuneet ainoastaan ableuvalaisilta. Tasa-arvon nimissä haluamme hartaasti, että tuo samainen kohtelu ulotetaan kaikkiin jotka asuvat saman piirin alueella.

Yhdistymisvalmis sairaanhoitopiiri palveluksessanne, asiakaspohja n. 6 miljoonaa asukasta

Ulkomaanuutiset

Ulkomaantoimittajanne 地膜 on jälleen antanut kuulua itsestään, pitkän ajan jälkeen. Lehdellämmehän toimii useampia kirjeenkaihtajia niin ulkomailla kuin sisämaassakin. Tällä kertaa tämän selkokiehisen raportin kokenut toimittajanne tarjoaa teille suuresta maailmasta, rajan toiselta puolelta. Tavoitteenamme on, että jokaisessa numerossamme voisimme tarjota teille tietoa Leuvankehäkakkosen (lue: Rytiselän metsäautotien) ulkopuoleltakin.

Leuvalaiset!, leuvamedborgare!

Tänään on juhlapäivä yhden ja yhteisen kansakuntamme historian kehityksen valossa. Maapallo on kauimpana auringosta, joten täälläkin vatupassissa voimme ylväin mielin, pelkoa tuntematta, käyskennellä ulkosalla alaleuka pystyssä. Kesän tulesa lämpötilat nousevat täällä tasaajan seutuvilla lähemmäksi neljääkymmentä astetta varjossa, joskus ylikin. Kokemuksesta voin sanoa, että kun jonakin pilvisenä päivänä lämpöasteita on vain 25 niin ilma tuntuu todella kylmältä. Perinteinen ”sikanahikoilu” on jäänyt pois, siitä yksinkertaisesta syystä, että kehossa ei

ole enää nestettä minkä voisi hikoilla ulos! Rusketusraitoja syntyy väkisinkin, sisätöissä ei oikein pääse ruskettumaan tasaisesti, ja kun iltaisin menee kotiin, sen vartin aikana ehtii aurinko jo polttaa niskan ja kaulan rusehtavaksi. Melkein kuulee kuinka iho ratisee ja ratkeilee todella voimakkaassa auringonpaisteessa, sen poltteen tuntee ihollaan. Näin kesäaikaan aurinko nousee täällä aamukuudelta ja kiipeää pään päälle ja sen jälkeen laskettelee yöpuulle iltakahdeksalta. Toisin kuin siellä kaukana kehätien sisäpuolella, täällä ihmiset välttelevät aurinkoa, koska mitä vaaleampi iho, sen ”rikkaampi” olet, ja säästyt ulkotöiltä ja auringolta. Naiset suojelevat vielä tarkemmin hipiäänsä, koska iän mukanaan tuomat rypyt ovat kauhistuttava asia, ja niitä vastaan käydään totista taistelua joka ikinen päivä melkein keinoja kaihtamatta!

Yksi ylivoimaisen hyvä asia täällä ulkomailla on suomeen verrattuna: täällä kaikki kaupat ovat auki joka päivä melkein vuorokauden ympäri. Sitä asiaa alkaa arvostamaan yhä enemmän, kun aikaa on rajallisesti ja ruokaostokset on tehtävä oli pyhä tai sunnuntai, taikka kun vapaa-aika yllättää.

Kaupungin lämpömittari kerrostalon seinässä korkeus n. 20 kerrosta, asteet vain +40:n saakka, yövalaistuksessa mahtavan näköinen.

Säilörehu korjattu keskuspuistosta

R.I.P. Tönterö

Melkein 22 vuotta olit uskollinen kaveri, lepopaikkasi on kotipihan rauhassa!!

Auringonpimennys keräsi tuhansia katsojia!

Viime viikolla arvoisia kyläläisiämme hellittiin tämän vuosisadan pisimpään kestäneellä täydellisellä auringonpimennyksellä. Sankoin joukoin kiiruhti sankokansa ämpäreinensä pyhän veden kanssa ulkoilemaan ja samalla ihailemaan tuota vaikuttavaa näkyä, kun aurinko muuttuu näkymättömäksi.

Kaiken nähnyt ulkomaankirjeenkaihtajanne lähettää samanlaiset terveiset täältä kylän reunalta. Samainen vaikuttava luonnonilmiö kohtasi hänenkin punaiset iiriksensä, muistittehan käyttää hitsausmaskia katsoessanne sitä ilmiötä. Niin, ja voitte ottaa jo maskin pois, aurinko meni jo mailleen.

Kaihtajaanne harmittaa vain eräs pikkujuttu sinänsä mahtavassa luonnonspektaakkelissa.

Vaikka tuota näkyä oli valmisteltu vuosikausia, silti järjestelyt pettivät pahan kerran. Ainakin täällä reunustalla pimennyksen seuraamista haittasi aika pahasti eräs pikkujuttu, sinänsä harmiton mutta kun kohdalle osuu, sitten todella kiroiluttaa. En tiedä siellä keskellä kulttuurin kehtoa kävikö samoin, mutta ainakin täällä, juuri kun aurinko oli pimenemässä ja olisimme voineet katsella ilmiötä jota ei seuraavaan sataan vuoteen tule yhtä vaikuttavana, niin eikös perhanan kuu ängennyt auringon eteen ja peitti sen!!! Koeta siinä sitten ihmetellä auringonpimennystä.... Minulta se ainakin jäi näkemättä, näittekö te sitä?

Nyt on pakko sinnitellä vuoteen 2132 kunnes seuraava yhtä pitkä pimennys nähdään. No, ei auta, näkemisiin ainakin sitten!

Täältä sinne tänään, arvoisa kaihtajanne tervehtii teitä ylhäisiä siellä ylhäällä!

ReunaLeuvanjoella 22.07.2009 klo 08:59
Kuu on juuri estämässä auringonpimennyksen näkemisen...

Elonkorjuu loppusuoralla

Niin meillä kuin siellä Teilläkin ollaan saattamassa loppuun jälleen yhtä elonkorjuun kautta. Pellot on puhdistettu vihannasta ja viljasta, alkaa syystyöt. Täällä Etelä-Leuvanjoella satonäkymät ovat vielä hyvällä mallilla: maissi ollaan juuri saatu korjattua. Maissi irroitetaan käsin varrestansa ja tähkät kannetaan kalliolle kuivamaan. Sen jälkeen otetaan yksi sähkökäyttöinen kone joka yrittää irrottaa maissinjyvät tähkästä, ja kun se ei sitä täysin tee, irroitellaan lopyt jyvät yksitellen käsin! Jyvät kuivataan auringossa ja varastoidaan laareihin.

Sitten jo kiirehditään hirssinpuintiin, ja samaan aikaan pitäisi saada riisisatokin laareihin. Hirssi- taikka riisipuimureita ei täällä paljoa näy, paripyörätkään eivät riittäisi kantamaan konetta riisipellolla, onhan se pullollaan vettä ja liejua.

Helpoin tapa korjata viljasadot vuorten rinteiltä on raaka ihmistyövoima. Avojaloin on helpointa kantaa viljalyhteet peltoja

erottavan vallin kautta kuivalle maalle, jossa saattaa hyvässä lykyssä odottaa moottoroitu puimakone joka erottelee jyvät korsista. Mikäli puimakone ei ole ehtinyt lainaksi sinun pelloillesi, nopein ja ainut tapa on puida riisisato käsin: petkelöidä jyvät irti ja sen jälkeen antaa niiden kuivata kolme päivää polttavan auringon alla välillä sekoittaen. Vehnän puinnissa näkee käytettävän niitä tutunnäköisiä leikkuupuimureita, mikäli viljelijällä on varaa sellainen vuokrata käyttöönsä.

Riisinkorjuun jälkeen aloitetaan bataatin nosto. Samaan aikaan on käynnissä tietenkin seuraavan sadon kylväminen, ja sitä samaa ympyrää jatkuu tasaisesti läpi vuoden. Täällä nimittäin talviaika on parasta vihannestenkasvatusaikaa. Ei ole liian kuuma ja ilmankosteutta on sopivasti. Muutoinhan täällä eteläisemmässä osassa kyläämme eletään rauhallista ja leppoisaa arkea, ohjelma on sama satoi tai paistoi ja oli pyhä tai arki, taikka siis tietenkin arki...

Maissin puinti aloitettu, taustalla sininen ryski

Siellä ne pellot on, laaksossa

Bambusta on moneksi, tässä hiirenlisku

Sammakonreidet lounaaksi takaavat työinnon